

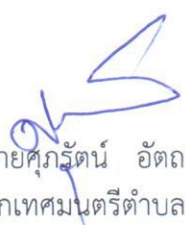
ประกาศเทศบาลตำบลเมืองเก่า
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุกร และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยความตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๕๒ และตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลเมืองเก่า ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุกร และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ.๒๕๖๑ ขึ้นโดยผ่านความเห็นชอบของ สภาเทศบาลตำบลเมืองเก่า ตามมติประชุมสภาเทศบาลตำบลเมืองเก่า สมัยสามัญ สมัยที่สาม ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ และผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีเห็นชอบแล้ว

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลเมืองเก่า จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุกร และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายศุภรัตน์ อรรถพันธ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่า

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภท
สุกร และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า

พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

๑.ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น

๑.๑. กำหนดประเภทบางกิจการหรือทุกกิจการ ในกิจการที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่น

๑.๒. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการตาม ๑ ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

๒.ตามหนังสือจังหวัดสระบุรีที่ สป ๐๐๒๓.๓/ว ๓๒๓๗ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจ้งเวียนผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินและคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ซึ่งได้มีคำแนะนำให้ดำเนินการสำรวจในพื้นที่ว่ามีกิจการประเภทใดบ้างที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วจึงออกเทศบัญญัติท้องถิ่นเป็นการเฉพาะเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ครอบคลุมทุกกิจการในเขตพื้นที่ของตนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะกิจการที่มีคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขให้พิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขมากำหนดไว้ในเทศบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการนั้นเป็นการเฉพาะ เพื่อลดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการอันตรายต่อสุขภาพ

๓.ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๓ / ๒๕๔๙ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุนัข ได้มีคำแนะนำเพื่อการควบคุมการเลี้ยงสุนัข

๔.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขด้านสาธารณสุข สำหรับกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ทำคำแนะนำการควบคุมการเลี้ยงไก่

เหตุผล

เพื่อให้การดูแลปัญหาการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่ตำบลเมืองเก่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ครบถ้วน ถูกต้อง เพื่อประโยชน์แก่สุขอนามัยของประชาชนโดยส่วนรวม และเพื่อความเหมาะสมของพื้นที่ จึงสมควรตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่าเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับนี้ ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า ในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินการเลี้ยงสุนัข ไก่ ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองเก่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลเมืองเก่า โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเมืองเก่าและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข และ ไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า พ.ศ. พ.ศ. ๒๕๖๑ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเมืองเก่า ได้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองเก่า

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่า มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง โรงเรือนและหมายความรวมถึงบริเวณที่ต่อเนื่องเพื่อการดูแล รักษา และเลี้ยงสัตว์นั้นด้วย

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“การประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายถึง การประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อและไก่ไข่ โดยหมายความรวมถึงการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“การประกอบกิจการเลี้ยงสุนัข” หมายถึง การประกอบกิจการเลี้ยงสุนัขทุกประเภท ทุกขนาด โดยหมายความรวมถึงกิจการแหล่งพักสุนัขเพื่อจำหน่ายหรือกิจการอื่นๆเกี่ยวกับสุนัขอันมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายถึง สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อ ไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสุกร

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

๖.๑ สถานที่ตั้ง ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

๖.๑.๑ สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

๖.๑.๒ สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

๖.๑.๓ สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

๖.๒ สถานประกอบการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตร ขึ้นไป

๖.๓ ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกัน

๖.๔ สถานประกอบการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และส่วนประกอบ

ข้อ ๗ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๘ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

ข้อ ๙ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๐ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๑ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๒ ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบการ

ข้อ ๑๓ สถานที่เก็บอาหารและโรงเรือนผสมอาหารต้องจัดให้เป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๔ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

/ข้อ ๑๕ ...

ข้อ ๑๖ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วน เหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๓ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่างๆต้องได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้น้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๑๙ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๐ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ต้องตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่
 สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หนองน้ำหนอง และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่
 เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน
 ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่นำเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว
 ต้องหยุดรักษาให้หาย

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสัตว์จะต้องปฏิบัติดังนี้

- ๑.ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ
- ๒.ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ
- ๓.ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ส่วนที่ ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มุลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๕ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทาง
ระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๒๖ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๒๗ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๒๘ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

ข้อ ๒๙ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๐ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๑ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๒ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ส่วนที่ ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๓ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

ข้อ ๓๔ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผามีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากสัตว์จนหมด การเผามิได้ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๓๕ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๓๖ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ส่วนที่ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๓๗ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๘ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานตลอดเวลา

ข้อ ๓๙ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวัน ต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๐ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๑ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้การตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๒ ต้องควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มักลื่น น้ำเสีย เหม่า เสียง ผุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๓ การควบคุมการเลี้ยงไก่

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ข้อ ๔๓ สถานประกอบการเลี้ยงไก่ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐๐-๕,๐๐๐ ตัวต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ ตัวต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๔๔ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขังอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

ข้อ ๔๕ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัด- ค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

ข้อ ๔๖ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วนอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกันที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๔๓ โดยพิจารณาที่จำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่และส่วนประกอบ

ข้อ ๔๗ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงไก่

ข้อ ๔๘ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นแน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

ข้อ ๔๙ หลังคาหรือผ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้นถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

ข้อ ๕๐ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบายไม่อึดแออัดเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๕๑ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

/ข้อ ๕๒ ...

ข้อ ๕๒ โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์และแมลง พาหะนำโรค และต้องข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๕๓ โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละออง และก๊าซต่างๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

ข้อ ๕๔ ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ข้อ ๕๕ สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่างๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วนมีความมั่นคง แข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๕๖ บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่างๆ เช่น บ่อน้ำยาเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์

ข้อ ๕๗ อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๕๘ จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๕๙ ภาชนะบรรจุอาหารไก่ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อไก่

ข้อ ๖๐ จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๖๑ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงไก่แบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันทีหรือมีขั้นตอนการจัดการที่เหมาะสม และมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

ข้อ ๖๒ น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องเป็นน้ำที่สะอาด เหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ใช้ในการฉุกเฉิน

ข้อ ๖๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

ข้อ ๖๔ กรณีที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๖๕ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจและบาดแผลติดเชื้อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส ท้องร่วง คางทูม ไข้หวัด ไรรัศดับอักเสบ โรคพยาธิและโรคผิวหนังที่นำรังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๖๖ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแล ด้านสุขภาพสัตว์แวดล้อมอย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้และผ่านการอบรมการจัดการสุขภาพสัตว์แวดล้อม และสุขวิทยาส่วนบุคคล

ข้อ ๖๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

ข้อ ๖๘ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) อาบน้ำ สระผม ขำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องส้วมหรือจับต้อง

(๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากโรงเรียนเลี้ยงไก่

(๓) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการเสี่ยงไ้จัดไว้ให้ในโดยต้องเป็นชุดที่สะอาด และเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมในที่ปฏิบัติ

(๔) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผลที่มีือต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะ

(๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงไก่

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๖๙ ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

ข้อ ๗๐ กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทั้งนอกสถานประกอบการกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบกิจการต้องมี
การจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ภายนอก

ข้อ ๗๑ ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรคไม่ให้
ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

ข้อ ๗๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอ โดยมีการ
คัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

ข้อ ๗๓ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในการนี้มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

ข้อ ๗๔ ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้อง

ข้อ ๗๕ ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ส่วนที่ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

ข้อ ๗๖ ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและสะอาด

ข้อ ๗๗ ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่างๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคกับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

ข้อ ๗๘ ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่และวัสดุรองพื้นนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดไม่ให้มีการตกหล่นรั่วไหลหรือยื่นล้ำออกจากยานพาหนะ

ข้อ ๗๙ อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำและได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

ส่วนที่ ๘

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

ข้อ ๘๐ ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องมีระบบป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๘๑ จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ข้อ ๘๒ หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงไก่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๘๓ เมื่อพบไก่ป่วย ต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาดจากไก่ เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดนเร่งด่วนและดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

ข้อ ๘๔ การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรคให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เเผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้ยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาวบนส่วนต่างๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากไ้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรหรือหากซากไ้มีจำนวนมากให้ทำการขุดดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคืบ

/ เขียนของสัตว์ ..

เชื้อของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก่ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๘๕ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ส่วนที่ ๙

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๘๖ จัดให้มีห้องหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิดหรือประเภทสารเคมีที่จัดเก็บอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘๗ ระดับความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงานต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

ข้อ ๘๘ จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่มิให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ใช้สัญจร

ข้อ ๘๙ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แว่นตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า เป็นต้น

หมวด ๔

การขออนุญาต

ข้อ ๙๐ ภายใต้หลักเกณฑ์ของเทศบัญญัตินี้ ผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทประกอบกิจการเลี้ยงสุกรและประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ในลักษณะที่เป็นการค้า ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า จะต้องทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน โดยรอบพื้นที่ที่ประสงค์จะประกอบกิจการ โดยวิธีการประชาพิจารณ์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทประกอบกิจการเลี้ยงสุกรและประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า ได้ดำเนินการทำประชาพิจารณ์จนได้รับความเห็นชอบจากประชาชนตามวรรคหนึ่งแล้ว จึงมีสิทธิยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทนั้นในเขตตำบลเมืองเก่า

ข้อ ๙๑ ภายใต้หลักเกณฑ์ของเทศบัญญัตินี้ หลักเกณฑ์การขออนุญาต การอนุญาต คำธรรมเนียมการอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต รวมถึงการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการเลี้ยงสุกรและประเภทกิจการเลี้ยงไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า ให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองเก่า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์อื่นที่เทศบาลตำบลเมืองเก่าประกาศกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙๒ เพื่อให้การพิจารณาการอนุญาตตามข้อ ๙๐ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้ โดยอาศัยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในเทศบัญญัตินี้

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙๓ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้เป็นไปตามที่

/กำหนด ...

กำหนดไว้ในหมวด ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๕ เฉพาะในส่วนของหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ตามข้อ ๖ , ๔๓ , ๔๔ , ๔๕ , ๔๖ ในเทศบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการเลี้ยงสุกรและประเภทกิจการเลี้ยงไก่ ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า ที่ผู้ประกอบการอยู่ก่อนแล้วและได้รับใบอนุญาตประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

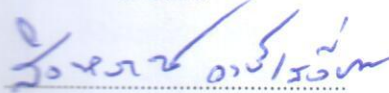
การประกอบการอยู่ก่อนแล้วตามวรรคหนึ่ง หมายถึง การที่ได้ประกอบการเลี้ยงสุกรหรือประกอบการเลี้ยงไก่ อย่างครบวงจรแล้ว มิได้หมายความถึงการจัดทำโครงการ การเตรียมสถานที่ การก่อสร้าง การก่อสร้างเพิ่มเติมและการขยายกิจการในพื้นที่เดิม

ประกาศ ณ วันที่

(นายสุภรัตน์ อรรถพันธ์)

นายกเทศมนตรีตำบลเมืองเก่า

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายสิงหนราช วงษ์เสงี่ยม)

ตำแหน่ง นายอำเภอเสนาให้ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี

๑๗ ก.ย. ๒๕๖๑